

VAN OVER DE IESSEL

april 2019

met in disse editie:

- *Mineke Mollink 'Geluk mu-j zuuken'*
- *Co Mateboer 'Kruusende wegen'*
- *Albert Greveling 'De populiere...'*
- *Bert Wolbert 'Mojn Joep'*
- *Femmie Woltman 'Pöezie...'*
- *Riek van der Wulp 'Pietien'*

Colofon

•Joargaank 10, Nummer 02

•Utgave: 1 april 2019

•Deur: SchrieversBond Overijssel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Webpagina: Wim Holsappel

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp en Diny Kloek
of een bi-jdraege van de auteur

Volgende editie: 01-07-2019

Inhold

titel

schriever

Veurblad

Colofon

Inhold

Van de redactie

Riek van der Wulp

Mooder earde...

Diny Kloek

Lente

Diny Groothalle

Geluk mu-j zuuken

Mineke Mollink

Roodbössie

Herman Kampman

Kruusende wegen

Co Mateboer

De populiere

Albert Greveling

Strip: Meneer Achterkamp

Kampman en Mollink

Mojn Joep

Bert Wolbert

Poëzie

Femmie Woltman

Brug over de Vecht

Corrie Overmars

Lege angerties

Henk Hooijer

Poasen

Fenny Martens

Kört spul

Henk Vos

Suja... suja... kiendtien...

Et lange leste verael:

Pietien

Riek van der Wulp

Van de redactie..!

Verboesd loop 'k vandaege as een kiepe zonder kop deur mien kaemer én en weer.

De wiend goest um' ons uus en et regenwaeter klettert tegen de raemen en et liekt wel oorlog in de lucht. Et kon wel november wezen.

Veurige weke en de weke d'r veur zaten wi-j met blote nærms in de zonne en wi-j mossen oppassen umme niet te verbranden. Tjonge, wat geneuten wi-j. Gemaksalve vergaten wi-j dat et nog maer februari was.

Een paer daegen laeter gaf de kelender an dat de meteriologische lente begonnen was en door zaten wi-j met mekaere met smærte op te wachten.

Maer woorumme bin 'k dan now van slag?

In de noanacht skeut 'k opies wakker van een slim raetelend geluud en een ærde klap. De wiend waejde zo verskrekkelijk ærd, da-k d'r angstig van wörde.

Mien eergemael sleup deur alles én, maer ek wus niet oe gauw ek um wakker mos maeken. Noa zien nachtelijke inspectie bleek dat et alve dak van de carport was of'ewaejd.

Van sloopen kwam niet vule meer.

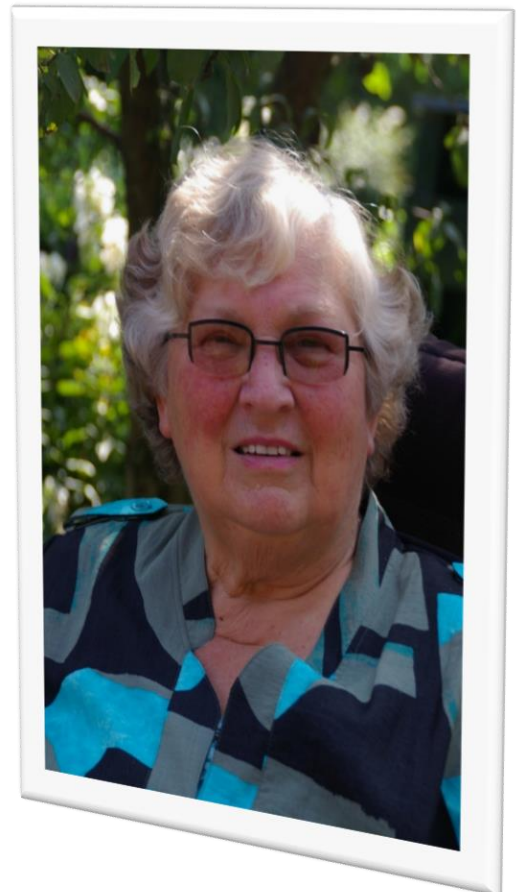
Lente op de kelender. Ja ja. De æchte lente, door muu-w nog eemn op wachten.

Gelukkig is de ni-je VODI weer kloor. Een vrolijk veurjoorsnummer dit keer. En of wi-j now en mooie lente kriegen of niet, aa-j de muuite nemen umme dit digitale nummer te lezen, dan krie-j vanzelf et 'lentegevuul!

Vule leespezier toe-eweinst!

Naemens de redactie,

Riek van der Wulp

Mooder earde is in troanen

**Mooder earde is in troanen,
mooder earde is zo muu.
Altied mut ze mar wear kloarstoan,
veur zovöl miljarden luu.**

**Mar heur huurders zint barbaren,
maakt der aait een rotzooi van.
Vrede kunt ze neet bewaren.
kump der ooit een eane an?**

**Mooder earde zucht wanhopig,
dreijt zich minnigmoale um.
O wat zol ze gearne rössen,
lekker luiern in de zun!**

**Mar de huurders maakt wear ruzie,
oaver wie de baas mut wean.
vliegt mekaar wear in de höare:
Grote meansen wördt wear klean.**

**Altied vleijt der blood op earde
en dat dut de Moo zo zear.
Leaf in vrede met mekaare,
is de bosschop iedere kear.**

**Zovöl meansen zovöl zinn'n,
kiekt es noar mekaare um,
en vertel mekaar verhalen
en vroag ok es noar 't woarum...**

**Der is veur iederien toch plaaste?
Woarum al die ruzie dan?
Oi-j noe blank, broen, zwat, of gel bint,
der klopt 'n hätte in alleman.**

**Mooder earde is in troanen,
mooder earde is zo muu.
Zovölle hef ze al e-geven,
Nooit genug is 't wat ze deu.**

**Iens kump an 't geduld een eane,
huurders komt oen plichten noa,
loat moo earde niet kapot goan,
loat de boele netties noa..!**

Diny Kloek -Hellendoorn-

LENTE

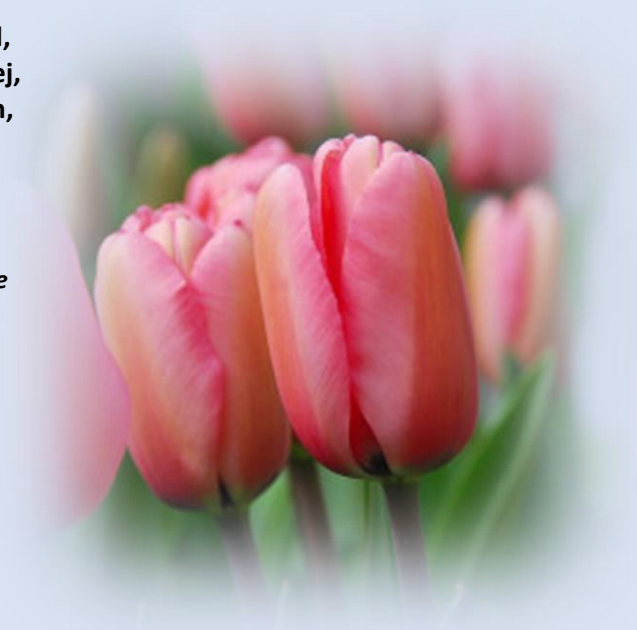
'n Aller-earstn
lentedag
ik gunge
uut mien wark
nog eam noar hartelust
flaneern
op de Nijverdalse mark

De kroamn waarn vrolijk
uut e'stald
de marktieu
goed te pas
'n kwinkslag hier,
'n kwinkslag doar,
det kwam
det 't lente was!

'Noew ko-w der wean hèn?'
reup zo'n baas.
Ik zegge:
'det ko-w net!'
En kiek,
biej 'n bloemenkroam haddn z-ook
de bluumpies
buutn e'zet!

Zunnebril op,
de jasse lös,
ik vuuln
de lente-wind,
det maakn miej,
zo oald a-k bin,
zo blieje
as 'n kind

*Diny Groothalle
-Den Ham-*

Geluk mu-j zuuken.

Het kukentie kröp meuizaam uut het ei. Strekt zien linkerpeutie, boemelt wat en deenkt verschrikt: 'Iej zölt ziene, straks heb ik twee linkerpeuties, net iets veur miej' en hij kijkt veraldereerd um zich hen. Nen grote grösspriete steekt hem bienoa in 't oge. Dus dit is et leaven, doar mu-j bliej met wean...

Hej rilt en strekt zich nog eens uut. Hij stapt veurzichtig, de peuties steeds ene veur ene hoge opbeurend, de wiede wereld in.

Het zal hem benieuwen wat of hij is, 'n hennegie of 'n haentien!

'n Hennegie te wean, lik hem meuilijk, steeds ma eieren leggen en zo... Ma, 'n haentien is ok niet makkelijk, aalt veur dag en dauw opstaan!

Hej rilt en deenkt: Ik leave.

'n Eandtie wiederop kröp 'n aander kukentie bliej uut 't ei. Hej hef 't er lange genog in'ezetten! Leave wil hej en hej strekt zien rechterpeutie strak noa achteren. Het leaveen lacht hem toe.

Nieuwsgierig pikt hej noar 'n grote grösspriete den dichte bie hem stiet. Misschien is et wel een kfoavertien-vere, vaste!

Det brengt geluk,

Hej vrög zich of wat of hej is, 'n hennegie of 'n haentien. As hej 'n hennegie is, dan geet hej lekker scharrelen en eieren leggen, onmeundig völle eieren leggen.

En as blik dat dat hej een haentien is, dan zal hej 's morgens veur dag en dauw opstaan en van zien stok springen, en dan zal ie toch kreajen..!

De hele wereld zal het heuren... Geluk muj zuuken! Of niet dan?

Mineke Mollink-Hellendoorn-

Herman Kampman 2017

Hij is zorgzaam genoeg
en hef vlakbie een nössie.
Maar ik vin hum toch
een poesterig roodbössie.

Bommelen...

De leden van de Schrieversbond Overijssel, ofdielige de Kop, emn eur de leste tied bezig éúln met de bewærking van een sonnet van Martinus Nijhoff, n.m.l. het gedicht:

Ik ging naar Bommel om de brug te zien.

Zie emn allemoale noar veurbeeld van dit gedicht een ni-j sonnet emaekt, maer wel met etzelfde riemskema, ritme, leestekens enz.

Et onderwærp was vri-j.

Toch is d'r oaste een ni-j wærkwoord ontstoan, want as wi-j mekaere tegenkwamen wörde de vroage esteld: "Muu-j nog 'bommelen?" of: "Bi-j al 'uut'ebommeld?"

Co Mateboer en Albert Greveling emn eur gedicht beskekbaar esteld veur dit aprilnummer van VODI en in de komende nummers zullen d'r vaste meer volgen.

Alle leden vunden et prachtig umme te doen, maer et is tien keer muuilijker dan een ni-j gedicht te maeken.

Ier volgt eerst et gedicht van Nijhoff:

De moeder de vrouw

Ik ging naar Bommel om de brug te zien.

Ik zag de nieuwe brug. Twee overzijden die elkaar vroeger schenen te vermijden,

worden weer bureen. Een minuut of tien

dat ik daar lag, in 'gras, mijn thee gedronken,

mijn hoofd vol van het landschap, wijd en zijd-

laat mij daar midden uit oneindigheid

een stem vernemen dat mijn oren klonken.

Het was een vrouw. Het schip dat zij bevoer

kwam langzaam stroomaf door de brug gevaren.

Zij was alleen aan dek, zij stond bij 't roer,

en wat zij zong hoorde ik dat psalmen waren.

O, dacht ik, o dat daar mijn moeder voer.

Prijs God, zong zij. Zijn hand zal u bewaren.

*****

Kruusende wegen

*Ek gong nor 't veer umme de pont te zien
En kwamme door en gong door stoan.
Toen zaa'k de pont van d'ien nor d'aandere kaante goan.
Ek bleef door kieken, een menuut of tien.*

*Door zat ek op de wal, vermuajt en kold
Mien eufd vol van et waeterdiep. Van oost nor west
Al kiekend en verlangend nor de rest
Wat mi-j de wiend en waterstreamen brengnn zol*

*Toen zaa'k et skip, een skip kwam annedreevn
Met motordreun en doelbewuste kracht
Beheerst, gericht, beslist, een vaste koers egeevn*

*De pont bleef veur de wal en wachtte op de golven zacht
Mer 't skip gong strak verbi-j um verre verten te beleven
toen stak de pont van wal; Ek dacht: Gods aand
ef elke levensrichting in zien macht.*

Co Mateboer -Genemuiden-

De populiere an de Stadsweg bij Asselt

As wi-j via 'Asselt et laand intrek-kn, kieken wi-j al jaor-n eff-n naor rechts, naor die grote populiere.

ao een tillefoontien van een mitwarkster van de Gemiente Zwartewaterlaand mit de boskop dat dizze bome an de Stadsweg e-kapt zal woor-n, i-j is te groot e-greuid en kan gaon umme waai-n, gaon wi-j der zo vlug meugelijk nog eff-n en.

'I-J stiet er nog, et grâs is greun en 't koolzaod kleurt de barmen.

Een tietien later eur ik dat et kappen nog niet direct kan, der zit een nust, en dat mut eerst uut-e-vleung weez-n. Ik kan nargens in de bome een nust ondekk-n.

Maar de bome ef uutstel...

I-j mut weg, en de kump gien ni-je bome... dan is ter nao zo'n vieftig jaor weer etzelfde probleem. 't Laand giet er zo steeds kaler uutzien.

Week-n later zit ik vrog in de morg-n in et zunnegien teeng de diek in et netgemeide grâs. Ik drome daor wat weg in et mooie laandskap. Argens onder mi-j de olde trekvaort naor Rouvene mit de grote bome in volle glorie teeng de walkaante. Zwaor over'angend naor et zuudoosten. En daor zit ik net op et goeie moment!

Uut de skaduw vanonder de dikke stamme kump wat beweging... een koote lut zich van et nust in et water zakk-n, en direct derop glier-n der drie kleurige pluzige bollegies de plomp in. In et drievende nust nog de resten van de drie eiers.

De bome kan plat. Maar ik 'eure pas op vieftien januari dat de bome plat lig.

Een mooie anleiding um er taal op lus te laot-n, veur de skrieverskring NWOveriessel add-n wi-j mekare de boskop e-geem um veur 4 februari een tekste (hertaling) te maak-n mit/van: 'De moeder de vrouw', van Martinus Nijhoff.

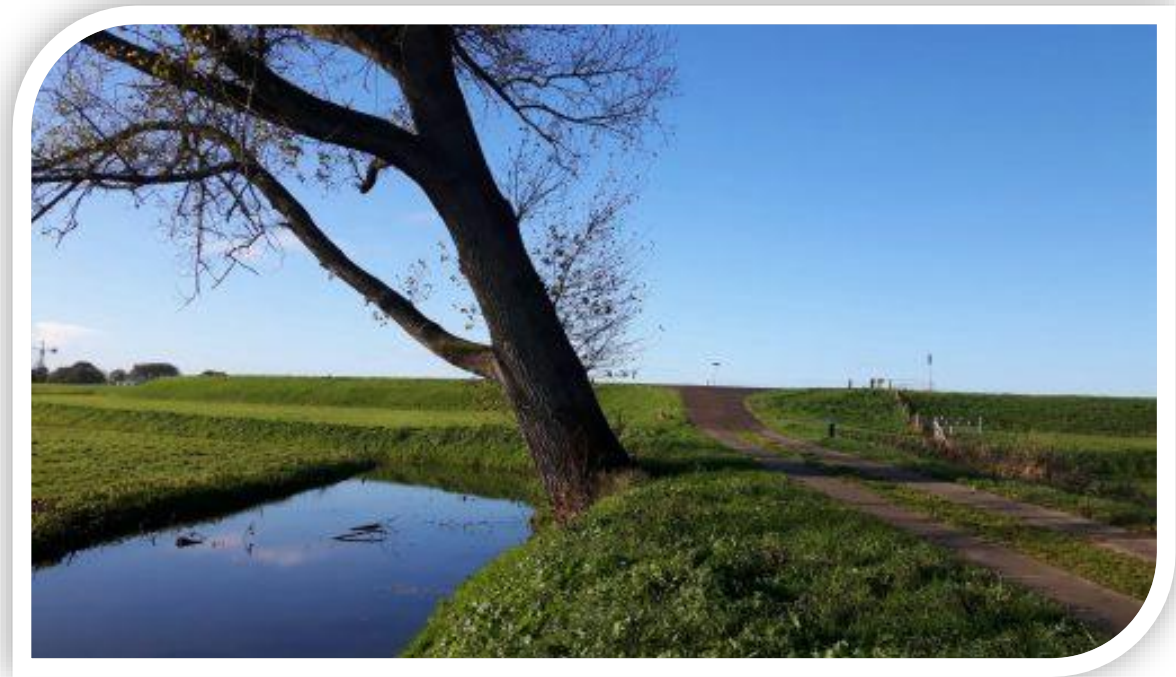
De populiere.

'k ging op 'Asselt an, naor de bome kiek-n.
en daor zag ik um staon, nog..., de twie wallen
vrogger al varre uut makaar e-trôkken
raak-n mekare weer, 'eel 'oge in 't blauw
as ik in 't gruune grâs de 'oge bome skouw
de diek, waor achter 't zwarte diep zal stromen-
laot ik, stil snotterend, als is ie al 'e-veld
een traon, waorum mos óók plat.

I-J kreeg nog eem de tied, beskarmde 't nust
van een koot-n paar, zie kreeng 'ier kaans op leêm.
't gezin zwom uut, zien kaans was nou verkeek-n

Der kump gien ni-je boom, ons laand giet zo kapot
Ik zie 'ierin gien Goddelijk beleid
zo-n wonde, is 't niet doodzunde, O God!

Albert Greveling -Zwartsluis-

Mojn Joep

As juffrouw Lizzy van de peuteropvang dissen morgen de handpop Joep der bie nemt en zeg teggen de keender 'Könt jullie zeggen teggen Joep, Mojn' dan zegt alle keender in koor: 'Mojn Joep' Doar noa krig Joep nen stoel in 'n kreenk en heurt der bie. Spölderwies leert ze zoa nôast het Nederlands het Twents.

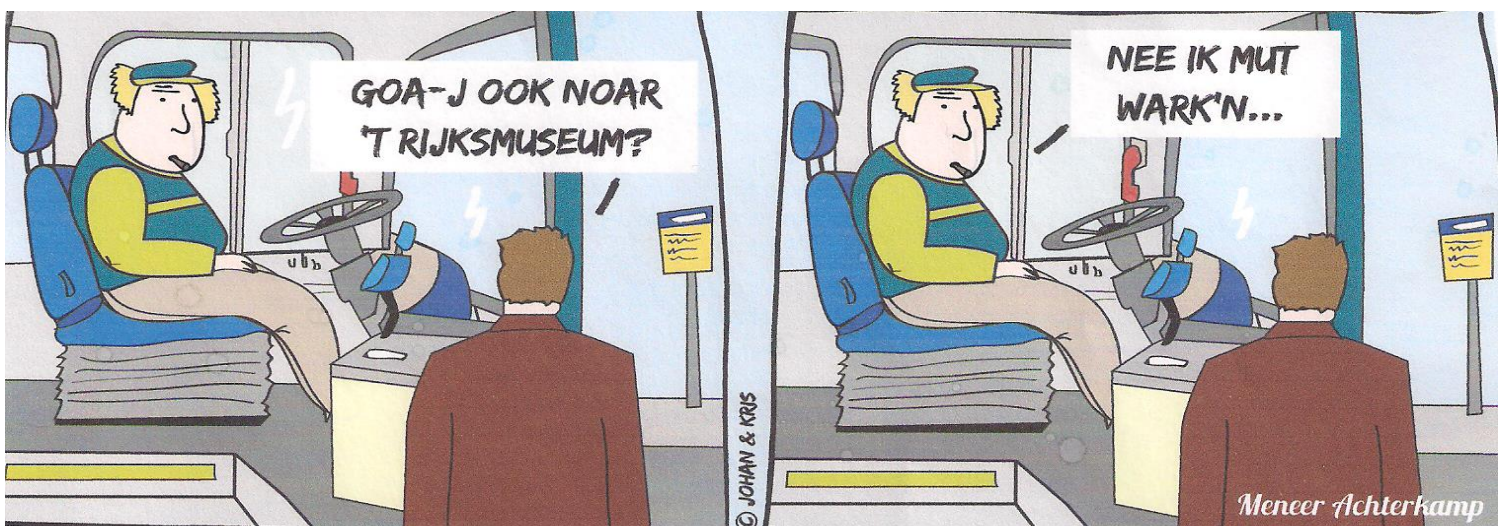
In Hengel is kottens ledden het Twente Hoes los doan. Het mot wörden 'n centrum vuur streekcultuur en streektaal van Twente. Veer joar laank financiert de provincie dit project. Op de website van Twente Hoes stoat drie frisse wichter dee, zoa te leazen, völ plannen hebt. Zee wilt (Twents) lesmateriaal maken vuur het onderwijs, gastlessen gevven en de wichter op school helpen met projecten dee oaver de Twentse cultuur en taal goat. Zee bint der hard oaver oet dit kloar te kriegen. Doo ik dat las har ik zoa miene twiefels. Wil de generatie van disse tied, loat wie der nich um hen dreaien, dat nog wal. Twents leren verstoan en proaten op school? Kiek as het accent wördt legd op het biebrengen van dat wie hier leaft in Twente met ne Twentse cultuur en dat de taal doar 'n deel van is, dan zee ik wal kaansen.

En toch. Ik bin nich vuur niks begunnen met Joep. Loat het mie oetleggen. In Nederland dreait der 'n programma Early Bird, benaamd vuur de basisscholen en keenderdagverblijven. Duur met ne haandpop, in dit geval Benny, leedkes te zingen en spöllekes te doon in de Engelse taal leert de keender ear eerste woorden zounder meuite. Oet onderzoek blik dat veural jonge keender makkelijk ne tweede taal oppikt en zich doarmet verriekt. De leerkrachten bint verwoonderd oaver het succes.

Loat wie ouns dan verplaatsen ergens noar ne klas in Twente doar woar Joep oundertuske op nen stoel zit tuske de keender. Juffrouw Lizzy nemt de toverdeus der bie. 'Kiek der zit nen helebool kluren in de deus van Joep' zeg zee in het Twents en löt het de keender zeen. Een vuur een wördt de kluren opneemt. 'Greun' zeg Bram. 'Pears', zeg Lucie. Vuur de keender is het dudelijk wanneer zee Nederlands of Twents sprekt. Alle dagen koomp Joep evven vuurbie en as hee nich meer metdöt roopt de keender 'Goodgoan Joep'. Het verriekt de keender. Ik zee nog wal wat möggelikheden in het Twente Hoes. Succes wichter doar.

Bert Wolbert -Oldenzaal-

Poëzie in 't poesiealbum

In et hele jaor kreg poëzie maar iene weeke andacht. De leste weeke van Januari was het de weeke van poëzie. D'iene zegt, meer dan genoeg en een aander zol er wel meer andacht an willen besteden. Smaeken verskillen is 't niet zo.

Gedichten bin-n er in allerlei vormen. Een gedicht hoeft niet altied te riemen zoas een Sunterklaos gedicht over et algemeen wel op riem wordt ezet, maar er bin-n ook gedichten waor de leste zin op de eerste zin riemt. Alles is meugelijk hoewel er ook gedichten bin-n die meer op een verhaeltie lieken dan op een gedicht.

Gedichten uut 't eufd leren en opzeggen dat ef ieder kiend vroeger wel edaon al is et ook in een aftelriempie b.v. zie

*"Ikke, pikke porretje,
de meester heeft een snorretje,
de meester heeft een sik, weg ben ik".*

Gedichten skrieven dat em-m de meeste maegies die vroeger een strik in 't haor hadden of mit een ponnie over et veurheufd rondleupen, die em-m dat wel edaon.

Et poesiealbum.

Veur jongens was een poesiealbum niet bestemd en eigenlijk werd ook niet an jongens evreugen of ze in et poesiealbum wolln skrieven.

Op de eerste bladziede stelde de eigenaresse zich veur in een fraai gedicht wat klakkeloos werd over-eskreven uut een ander album. Keurig en heel sikuur werd hier dudelijk emeuken dat het album van gien iene anders was.

“Dit album behoort aan mij, zolang ik blijf in leven. ‘An’ is mijn naam, mij bij de geboorte zo gegeven. ‘Pol’ is mijn van, al van mijn vaderlijke stam. Giethoorn is de plaats waar ik ter wereld kwam.” (Verzinnen naemen)

Dat was dus duidelijk. Dan schreven, op de eerste bladzieden, de liefhebbende moeder en vaeder een varsie, een varsie wat al jaorenlaank dienst had edaon, of een zelf bedacht gedicht waar de liefde van ofspatte en waar de geskreven en gemeente woorden recht uut een waarm en anhankelijk harte kwamen.

*“Ik wens je toe een heel lang leven, vol geluk en zonneshijn
Blijf gezond en blij tevreden, en houd steeds je hartje rein.*

Een bladziede veur een aander liefhebbend lid van 't huusgezin werd eerst blanco ölln totdat er tied was om er veur te gaon zitten. Wanneer het album dan laeter teveurskien wordt ehaeld en het wordt deur eblaedert, dan weet ie precies dat die bladziede altied blanco is ebleven. Niks gien: “Ter herinnering”. Wat was de oorzaeke toen? Gien tied of gien zin?

Toch lat dat lege blad een herinnering achter en waar misschien wel meer an edocht en over eproot wordt dan al die prachtige wensen en waarskouwingen en waarheden die deur et album en flaneren. Mooie woorden die mit plaeties werden op'evrolijkt en woorden nog meer waardering kregen ook al drung de betekenis er van soms niet deur en bleef et bi'j oppervlakkig lezen.

*“Altijd vreugde, geen verdriet, dat lot vindt men op aarde niet
't Kan dus niet wensen dat jouw leven, je altijd vreugde moge geven.*

Maar dit wens ik je van ganser harte, ontvang veel vreugde en weinig smarte.”

Wie zol dit now een aander niet wensen. Altied vreugde en gien verdreet.
 Het giet niet altied op, en van heel veule meensen ku-j beslist niet zeggen dat:

*“Zo rein als de bloemen der Lente, Dat beeld is de schoonheid der jeugd
 Maar de kroon die een meisje moet sieren, Is eenvoud, zachtheid en deugd.”*

De leste woorden zolln trouwens een jongen ook sieren.

Prachtige poëzie, waarin waarskouwingen, raedgevingen mit opbeurende teksten die het jonge maegie werden toe-ewenst. Now kon et veurkoemen dat er twee dezelfde gedichies in waren eskreven en dat was dan niet zo aordig maar bi’j het zien van het prachtige fluwelen poesiealbumplaetie kreeg het gedichie veule meer weerde. Een glad plaetie waor een mooi boeket bloemen op stond, kreeg ook veule waardering want dit was een zeldzaamheid in die tied.

Een grappenmaeker die gek was op skrieven schreef op elke hoek op de linker bladziede:

Tip, Tap, Top, de datum staat op de kop, en dat was 1948.

Dit was een blik naor de poëzie uut de skoelejaoren vlak nao de oorlog.

Van ‘t verleden naor het heden is maar een klein stappie:

*Wanneer de sni’j is e’smölten
 Et leste ies is op’elost
 Bin er opiens lentegeluden
 An de slootkaante en in een takkenbos
 Stiekem deurgaond en verkennend
 Was er ondergronds waark verricht
 Striedend naor ruimte en locht
 Veur een veurjaors angezicht.
 Nuriënd dat bekende wiesie
 Over lentedaegen zo blaank en rein
 Over al dat ni’je leven
 Mit jonkheid zo teer en klein.
 Alles liekt opiens heel aandere
 De lange winterslaop is uut
 De dikke sjaal giet in de kaaste
 Zelfs de klokke slat een veurjaorsgeluud
 Wanneer de sni’j is esmölten
 Et leste ies is op’elost
 Erkennen wi’j weer de dingen van gistern
 Wanneer de nature weer is op’edost.*

Femmy Woltman -Giethoorn-

Op een februarimiddag zittend aan de oever van de Vechte.

Bi-j de Blauweboagenbrugge in Dalfsen

Zittend an de boorden van de Vechte
zie 'k et donkere water
roek ik een zoltziltige geur
eur ik de göllefies
en vuul eimwee noar vrogger.

Zittend an de boorden van de Vechte
zie 'k et grauwgruun weidelandskap
det wacht op warmte umme vanni-js geboren te worn
roeke de wintergröslandlucht, old en muf.

Zittend an de boorden van de Vechte
zie 'k meeuwm vlieëng, zwemm, baddern, uutbundig krijsen.
Koten, die druk kuierend, skarrelen
oaver grauwbroen weideland
en eure un zachte geluudties.

Zittend an de boorden van de Vechte
zie 'k in de varte oge peppels veur een prachtig kasteel
bewoont deur een echte kasteelvrouwe
Een ooievaarsnöst wachtend op echte bewoners
en eure de wind deur de boomtakken.

Zittend an de boorden van de Vechte
zie ik boomm an de ender, die lieken op bängen
Een elder blauwe lucht, ier en doar bewindveerd
en lardeerd met vliegtuugstreepm.
Eur ik lawaaiige auto's achter mi-j, woar a'k op stilte oapte.
Vuul ik tintelingen van kolde wind op mien bleeksketige winterwangen.

Corry Overmars -Hasselt-

Leege hangerties

As d'r zich gien extreme dingen veurdoet, dan kan ik van elk jaorgetiede wel genieten. Maar toch is bij mij het veurjaar wel veruut favoriet.

Prachtig vien ik het umme te zien hoe de natuur zich weer in 't nij stek. Hoe al het ongedierte weer tot leven komp en de vrouwen het allesbedekkende wintergoed weer in de kaste hebt weg'estopt.

En aover dat leste daar wil ik het ies even mit jullie hebben.

Want mit het opbargen van de winterkleding en het veur de dag halen van de zomer-uustrusting, ontdekt de dames ook, dat de gaderobe niet meer compleet en up-to-date is. Een nogal royaal uut'evallen vuilniszak wordt d'r bij 'ehaald umme dat wat echt niet meer kan en dat waor as ze totaal op uut'eken bint in op te bargen. Die goedgevulde vuilniszak wordt dan later of'egeven bij het Dorcas depot of bij een soortgelieke instelling. Geweldig mooi is het toch dat die instellings d'r bint. Want zo kunt de dames mit hiel wat minder schuldgevuul hun aovertollige, - soms niet van nij te onderscheiden - kledingstukken van de haand doen. Weggooien is natuurlijk gien optie da's zunde. Daar bint de kleren nog veul te goed veur. Maar nou het naor een goed doel giet kun'j de keuze van bewaren of wegdoen wat makkelijker en wat vaker uit laoten komen bij wegdoen. Noa het opschonen van de kledingkaste brek onvermijdelijk het moment an dat d'r weer an 'evuld mut worden. Want al die lege hangerties en half lege legplaanken da's gien gezichte en daar wo'j natuurlijk ook niet vrolijk van.

Alhoewel!!!

Ik heb bij mien vrouwe nog nooit ontdekt dat ze d'r onder gebukt giet dat de klerenkaste weer bij te laden mut worden. Ze hef d'r volgens mij totaal gien muite mit, umme ies even mit mij - of nog liever mit een gezellige vriendin - winkels of te strunen, op zuuk naor nij goed.

As mien vrouwe veur wat nijs de stad in giet, dan verbaas ik mij d'r wel vake aover hoe ze winkelt. Ze hef dan van te veuren al zo'n beetie an'egeven waor ze naor wil kieken. Naor een nij truigie bijveurbeeld.

Maar dat is nooit een vast gegeven. Ze kan maar zo van gedachten veranderen. Dat trugie kan maar zo een lange broek of een rok worden. Al naar het gelang wat ze onderweg tegen kompt. Ik deenke dat ze zich in dat soort dingen niet zoveule onderscheid van aandere dames. Volgens mij bint de meeste vrouwen niet zo arg vastberaoden en consequent as het op het kopen van kleding ankomt.

Wij mannen hebt dat niet. As wij een trui wilt kopen, dan kope wij een trui en as d'r niks naar onze smaak te kriegten is, dan kope wij niks. Zo simpel as wat!

Het grote verschil tussen winkelende mannen en winkelende vrouwen zit um d'r in dat mannen kiekt naar dingen die ze neudig hebt en vrouwen kiekt naar dingen die ze gebruiken kunt. En dat is veule, dat kan'k oe wel vertellen.

Henk Hooijer -Zwartsluis-

Poasen op'n Jipkesbelt in Hulsen

As wichter kreegn wiej een palmpoasen
Deur oons moder veur oons versierd
Met greun en doarop een gebakn zwaantie
Met suker eigies in nen kleurige sliert.

Umme oonzen nekken ha-j een nettien
Van wit'n ketoen mar grof ehaakt
Doar zat'n onderin nen siensappel
En gekokt ei met Buisman broen emaakt.

In Belt doar kön wiej saamn eiern kulen
Doar spöln wiej met meka in't rooie zaand
Wiej waan ok neven en nichies van mekare
Det schept zo wea een specialen baand.

Op poasaovend aatn wee oons zat in de eiern
Oons Va den kokn de eier det was um wat weerd
Hee wus precies hoo lange zee mössen kokn
Waant harde eier diej veuln bieje um verkeerd

Wiej han ok nen poasvuur toe an de Regge
De hele buurte har doar takke doar hen ebracht
s'Aovens stun wiej met meka um't poasvuur
Det ok saamheurigheid hef met ebracht.

Een poasvuurn ko'j braan zonder vergunning
Wiej hadn nog nooit van het milieu eheurd
Oaveral in't laandschop braan toe de poasvuurn
Det wödden in disse tied neet good ekeurd.

Fenny Martens -Hellendoorn-

Kört spul van Henk Vos -Hoogeveen-

*Ik keek is um mi-j hen·
Ik lag op de rugge,
toen op de zied
en later op de boek·
Toen, noa een poosie had ik ed deur·
Ik lag op de Drentse heuvelrugge·*

Suja suja kiendtien...

Suja... suja... kiendtien...

*Suja kiendtien, sloopen
Vaeder hoedt de schoopen
Moeder hoedt de bonte koe
Kiendtien, doe de ogies toe*

Pietien

Veurovergebeugen, met de ellebogen op de onzelige keukentafel en de stramme kníén lecht gebeugen in de foedelige broekspupen, kek de man, over de toafel èn, strak noar íén punt. Zien kinne rust in de linkeraand en de ræchter stek ie doelloos in de lucht, zonder noar wat te wiezen. Et alve brilliegien is op 't puntien van zien neuze ezakt en met troanderige ogen staert ie over de bovenraand, zien gezechte een gebærsten eierdoppe. "Wat is d'r toch met oe?" fluustert ie zæchies, "k Eb oe d'iele weke al niet euren zingen en fluiten, ie bin glad van oen perciel. Toe... beurt oen köppien ies op en loat ies wat euren. 't Is ier zo verdraeide stille!" 't Gele kenariepietien zit in mekaere gedeuken op 't stökkien. 't Ef de eugies stief decht'eknepen en zien köppien is ielemoale tussen de opbollende veerties van 't börsien wæg'ezakt. De zeudties in 't bækkien en 't waeter onderin 't kummegien stoan on'angeruurd in de oek van 't kowgien en alles ziet d'r troosteloos uut. De man drukt um met muuite ræchtop. I-j zucht zonder geluud te mæken en as ie um umme draeit ef ie zien aanden d'r bi-j neudig. Met slíépnde tred löp ie noar 't aanræcht, maekt een plækkien brood kloor en et dat stoande, zonder wat te pruver, op. 't Smaekt as natte kraanten. Et botterkupien blef vergeten op 't wærkblad stoan. Wanneer ie een mok koffie noar de mond brengt, plumpt d'r een gujje overèn en i-j ef et niet ies in de gaeten. Ook i-j is finoal van de koarte. Over zien linkerskolder kek ie nog even skuddekoppend achterumme, löp dan met bloot eufd met kiepestæppies noar buten. I-j muut de knienen niet vergeten, die muun toch ook verzörgd?

Met éúlterige bewegengen aelt ie 't voer, dat ie gisteren al kloor elaegd ef, uut de skure. I-j is neks rustig, et ruurt um in de mæge en zo gauw as zien olde bienen um kunnen draegen en

zien nærms de ændeligen uut kunnen voeren, maekt ie 't karweigien buten of. In zien eufd gonzen gedachten as inderlijke vliegen die niet willen gaan zitten. Nog gien ketier laeter stapt ie alweer de drumpel over, de keuken in. 't Zint um allemoale neks... Pietien is nooit zo kuum. Alle mörgens as ie de doek van de kooi aelt, is ie ien en al wierigeid. Al is ie nog maer op de trappe... Pietien kump in bewegenge. Maer vandaege... vandaege is alles aandere. Nog maer net over de drumpel zuken zien ogen direct de voegelkooi, maer umdat 't buten zo elder is, muun zien ogen nog wennen. Eerst ziet ie neks, maer noa een posien kump door veraanderige in.

Dan liekt zien ærte stille te stoan! Met beide aanden grep ie noar zien börst, want een snærpemde zeerte trækt door deurèn. Even stoekt zien oasem, dan skufelt ie, nog altied met de aanden tegen zien börst, noar de stoel die dechtste bi-j stet. Met een pluffien löt ie um zakken. Dat kan niet woor wezen... dat kan æcht niet woor wezen..! I-j vuult zien ogen vochtig wörden, maer wil d'r niet an toegeven. Met rimpels in 't veureufd en de ogen wied lös espærd overlapt ie et stukkien noar de toafel en löt um weer in dezelfde oldige zakken as vanmörgen eerst. Et gele vugeltien leg op de bodem van de kooi. 't Köppien is opzied ezakt, de eugies staeren noar iets wat ze niet kunnen zien en de peuties steken, as aanden van een drenkeling, mistreustig in d' eugte. "Pietien... Pietien toch..," prevelt ie, "wat muu-k now toch met oe beginnen?" Zien oren vangen een lecht geluudtien op en oopvol wörn zien ogen d'r èn etrökken. 't Is de kraene die drupt, i-j reert ook. Uut de zak van zien broek aelt ie een poesterige zaldoek en vref doormee even lecht over zien ogen en dept de drup onder an zien neuze. I-j pakt de doek en angst die veur 't eerste in acht joor overdag over de kooi. Dan löp ie noar 't raem en dut de keukengerdien dechte.

Zo rond de middug is in et eufd en ærte van de olde man de ruste weer'ekierd. Acht joor is een mooie leeftied veur een kenaerie. Zol ie wat verkierd edoan ebben... te weinig... of juist

tevule evoerd... of zo? Iele stærken wörden soms wel tiene... of twaelf joor... maer achte is toch ook een mooie leeftied..?

Bah... wat zal et stille wörden! En wat muut ie now met Pietien?

In de assetonne of in de gruncontainer, door wil ie nog niet over prakkezieren en deur de w.c. ... dat is ielemoale niet an de ördel! Begraeven... dat zal nog 't beste wezen... maer oe muut dat dan... in een zaldoek of zo..? Zo'n veertig joor eleden rookte ie segaren en die zaten in een éúlten kissien, maer i-j is al vieventwintig joor van 't roken of, door ef ie dus neks meer an. Zien ogen glieren deur de keuken en blieven stoeken bi-j 't aanræcht. Wacht ies... gister was de botter op en i-j ef et lege kupien in de vuilnis egooid en die is nog niet op'aeld. Volgende weke is de grieze pas an de beurte. Trouwens... dan oeft ie ook nog niet an de wæg... aa-j allienig bin is zo'n dingk niet zo gauw vol. Zol zo'n bækkien geskekt wezen? Met verni-jde energie en een vast doel veur ogen löp Joapik, net as eerder, weer noar buten. Dit keer sköt ie een jasse an en zet een pet op, want et is grienderig en verniemelig kold ewörden, ie kunnen 't binnen zelfs mærken. Buten, in een oek op et tegelplaesien stet de container. As ie 't deksel opbeurt ziet ie 't plastic deusien onderin lengen. Door kan ie nooit bi-jkomen, dat is vuus te díepel!

Besluteloos dut ie 't deksel weer dechte. Met stief dechtgeknepen ogen prebeert ie noa te denken.

Wacht ies even... in 't skuurtien leg nog alleraande troep. Zien moejer gebruikte vrogger bi-j de wasse een groot éúlten dingk, umme 't wasgoed uut de kokende wasketel te aelen... een soort knieper. Die muut d'r vaste nog wezen... i-j ang't misskien nog wel op 't zelfde plaesien. Eempies later stet Joapik weer veurovergebeugen en vist 't botterdeusien, woor gelukkig 't dækseltien nog op zit, noar boven. 't Stinkt een bietien... maer dat is wel te verelpen. Onder de kraene, met zien jasse nog an, wast ie 't bækkien, met op 't dæksel een toepasslijk ingeprint blauw baendtien en strekkien, met een bietien ofwasmiddel skone. Met de skötteldoek dreugt ie 't zorgvuldig of. Even overweegt ie um een skone zaldoek van boven te aelen, um 't deusien te bekleden, maer kös toch veur een stuk keukenpepier met rose bluumpies... viendt dat eigenlijk ook wel toepasselijk.

Dan kump 't muuilijkste.

Met de lippen stief op mekaere eknepen löp ie noar de kooi. I-j dut t'deurtien lös en met veurrechtige aanden pakt ie 't sloppe voegelliekien. 't Köppien ang't wat skuin noar beneden. 't Is veur Joapik een zwoere bezigeid, maer 't is wel 't leste wat ie veur zien kammeréúdtien doen kan. Met lecht bevende aanden vlijt ie Pietien in 't deusien, wat d'r wel veur emaekt liekt en volt 't keukenpepier d'r netties overén. Now 't blauwgestrekte dækseltien nog. Kloor!

Kloor... ielemoale niet kloor..!

't Vervelendste kump nog an... wægbrengen is altied zo definitief. Zal ie tot mörgen wachten? Nee... toch maer niet... de iele dag is d'r al zowat mee èn egoan, now nog maer even deurzetten, dan kan ie 't Pietientiedpærk' ofsluten.

I-j lekt langs zien dreuge lippen, i-j ef dörst. Eerst nog wat drinken... strækkies is ie ook zo een uurtien wæg. I-j zet Pietien op 't aanræcht en vondert wat deur de keuken. Even laeter zit ie op 't puntien van de stoel met een glas melk.

't Vælt niet mee umme weer in de bienen te komen. Alle emoties ebben um toch meer an'egrepen, dan goed veur um is. Resoluut stet ie op. Kom op... de kop d'r bi-j... gebeurd is gebeurd!

In de skiemer löp de olde man, met 't eufd veurovergebeugen, 't körte stukkien noar 't bos. De wiend kröp ongevroagd onder zien jasse en i-j grilt. Zien eufd ef een gruppel egraefd tussen zien skolders en liekt door in wæg te kroepen, net as Pietien vanmörge. In zien iene aand draegt ie een plaantenskeppien met een éúltan aandvat, in d'aandere et botterkupien. Nee... in eigen tuun begraeven liekt um maer neks, dan wör íe d'r daegelijks weer an erinnerd en door zit ie ook niet op te wachten. 't Bos is niet wied wæg en op goeie daegen kan ie d'r nog wel ies èngoan. 't Ritueel duurt niet lange. Ie goan in oen ientien gien toespréúkie ollen of een gedicht op zaegen. Even overweegt Joapik nog umme twee tækkies in kruusvörm an mekaere te bienden en die in de umgewulde grond te steken, maer löt dat toch noa. I-j kek ies um um èn, nemp de umgevige goed in um op. I-j kan 't zo ook wel ontollen en weervienden.

't Is al zowat donker as ie, weer met een drup an de neuze, maer now van de kolde, zien lækkere wærme keuken binnenstapt. I-j prebeert niet noar de lege voegelkooi te kieken. Gewoon de daegelijkse gaangk van zaeken weer oppakken. Now niet goan zitten baeloren maer eten kloor goan maeken, vanmiddug is 't d'r ook al bi-j in'eskeuten. I-j kek op de klokke, zo laete al? Vandaege dan maer gien wærm klekkien meer, i-j ef d'r trouwens ook gien zin in Een eigen koken en dat maer op een plækkien brood. Van een dag niet koken en't wærme eten oversloan, door zal ie wel niet dood an goan. Zo stief as een plaanke begint ie te redderen. I-j muut d'r vanoavend maer vrog inkroepen, een meinse zol tevule van 't goeie kriegen. Precies vuuf minuten löt ie 't ei koken, öldt 't dærtig seconden onder de kolde stromende kraene en pelt stukkien veur stukkien de baste d'r of. Dan pakt ie twee kemiesplækkies en laegt die op een bördtien. Eerst nog een bietien botter d'r onder, dat muut ie niet vergeten.

Met 't puntien van 't broodmes wrikt ie onder 't dæksel van et kupien dat nog altied op 't wærkblad stet. 't Gebeurt wat row en onændig, zien aanden bin ook zo beverig. Et mes sköt deur en 't veurste stukkien van de punte blef in een pepiertien oaken. Et dæksel met de blauwe baand en strek vælt in een boge op de grond. 't Pepier sköf een stukkien mee en d'r onder skiemert wat geligs.

Met 't snaeveltien lös en de peuties in de lucht leg door... Pietien.

D'r liekt vanbinnen bi-j Joapik wat te knappen. Et vuult asof ie een körste van een grote zere plække an de knie ef of'etrökken. Zien gezechte is uut'egomd.

Met beide aanden muut ie um stiewig vaste griepen an de raand van 't aanræcht en over zien wangen rulen, in volledige stilte, twee streumpies van troanen die ie de iele dag al tegenéúlen ef.

Et gestoage druppen in de geutstien is allienig te euren, want de kraene reert nog altied mee.

Riek van der Wulp -Genemuiden-

*****